

את תכונותיו ואת מיזגו הרע, ולא היה נדי שסק שהוא אמנם יזיק לי, ויתלונן נגדי הן לפני שילטונות צרפת והן לפני שילטונות ישראל, ואף יעליל עלי אם יראה צורך בכך, כדי להשיג את מטרתו.

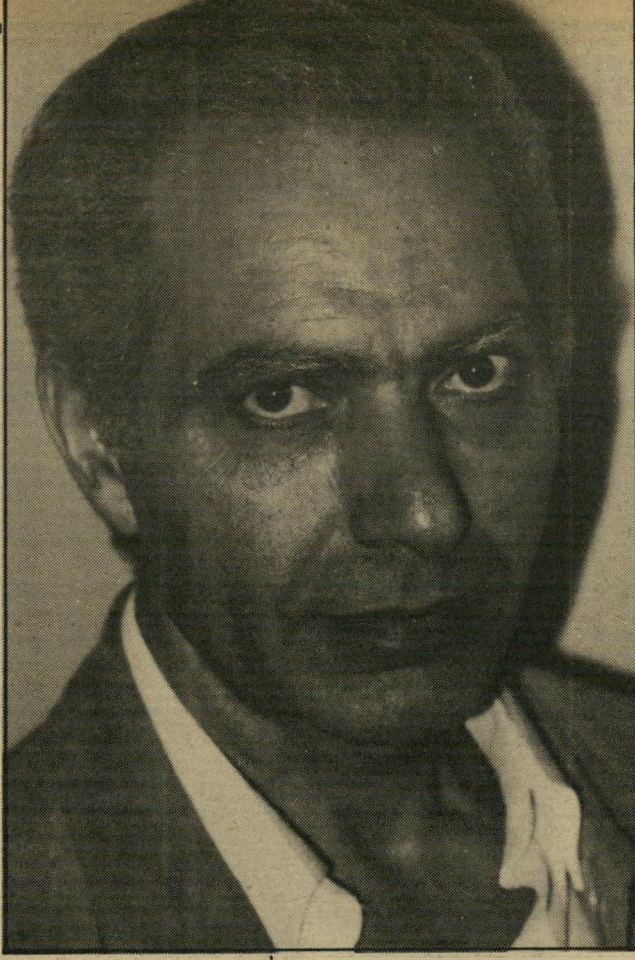
„יתר-על-כן, פחדתי שאם לא אכנע לדרישותיו... הוא לא רק יזיק לי על-די המיסמכים שבירו, אלא אף יתנכל לי ולבניי ממשפחתי — אשתי ובני, ויגרום לנו, או לאחר מאיתנו, פגיעה גופנית... בגלל חרדתי מאימו של ז'אק הגעתי למסקנה שאין לי כל ברירה אלא לחתום על ההסכם שנדרשתי לחתום.

„לאחר שובי לישראל מאיטליה, במאי 1986, חידש ז'אק את אימוני ולחץ עלי והוכיח שוב את מיוזות מיסמכי „חומר הנפץ“.

„וגם אדם נשוי“

מ יד אחרי ביטול ההסכם עליידי פלאטרושרון, הגיש ז'אק אסולין תביעה מישפטית ודרש את סכום הכסף הגדול שהוטבט לו. לתביעה ציי רף אסולין גם את כתבי-הערבות שנתנה אחותו אנט, אשר התחייבה להיות ערבה באופן אישי להתחייבותיו של בעלה כלפי אחיה, אם תפקע ערבותה של אמו של פלאטרושרון.

התביעה המישפטית הונו כנסה אל התור הענקי של תביעות אורחיות מסוגה, בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, והיא עדיין מחכה שם לתורה. אבל חלק מ-„חומר-הנפץ“ שהבטיח



אח ז'אק אסולין, חומר נפץ

המיסמכים מהמכונות ולהעלימם. העובר ששכר את המכונות הצהיר במשטרה כי היא נגנבה, וכך סודר העניין.

חטיפה ובן-ערובה

ב יוני 1974 נעצר אסולין עצמו בפאריס בגלל עיסוקי פלאטרו-שרון, וישב בכלא עד נובמבר. תמורת חצי השנה האבודה מחיינו נתן לו ג'יסו שצ'וקארט'יה יקר במתנה.

אסולין הירבה לספר על העברות כספים מיסטריות מארץ לארץ, על שיחות טלפון-בהולות ועל חטיפות. הוא סיפר כי במרס 1975, אחרי שפלאטרושרון כבר עזב את פאריס והתגורר ב'ונבה, הוא נחטף באחד הימים על-ידי אנשים בלתי-מוזוהים, ונדרש עבורו כופר של חמישה מיליון פראנק. כדי לשחררו, נשלח יום אחד האג'רו, אחד מעובדיו של פלאטרו-שרון, ל'ונבה. האג'רו הביא איתו רק שני מיליון פראנק. החוטפים שחררו את פלאטרושרון, אך לקחו במקומו, כבן-ערובה ליתר שלושת המיליון את האג'רו, והוא נשאר כידיהם במשך חודש ימים.

אחד הנושאים הפיקנטיים, שאליהם התייחס אסולין בעדותו, היה זיוף התמונות מאוספו היקר של פלאטרו-שרון.

לפני כמה שנים, כאשר התלה החברה הצרפתית בהליכים מישפטיים נגד פלאטרושרון ועיקלה את אוסף התמונות בוויולה שלו בסביון, העריכה כי האוסף שווה כמה מיליוני דולארים. האוסף מורכב מתמונות של מיטב ציירי העולם.

לרצוח את השותף

הי חברה הביאה מומחה של סות'ר בי מאנגליה, כדי שיעריך את התמונות. להפתעת הכל קבע המומחה כי רוב התמונות אינן אורגינליות, אלא העתקים. הוא העריך את האוסף בפחות ממיליון דולאר.

סיפר אסולין: „ב-1979 ביקשו ממני לארח בלה בל אפוק אדם כשם ברטראנד, המכונה ברוסיי. הוא היה אמור לבצע עבודות בסביון.“

„ג'יסי הסכימו לי כי הוא רוצה לבטח את התמונות, או לשאת ולתת עליהן כמו פונטייה, ומספטמבר 1969 הוא הציב אותי במיסעדה בתפקיד קופאי. המיסעדה היתה לה בל אפוק. עברתי שם עד 1983. המיסעדה היתה שייכת לג'יסי...“

אחרי כמה חודשים הוא ביקש ממני שאנהל את המיסעדה, ובשנת 1975 המיסעדה עברה להיות שייכת למישפ'ת אסולין.“

בעדותו בבית-המשפט גילה אסו'ר לין פרטים מפתיעים ומרתקים על ג'יסי. הוא סיפר על אנשיקש, שהפכו מנהלים בחברות-ענק של פלאטרו-שרון.

ובין האה

לא קל, שיש צורך בזמן, שיש בעייה של אינטרסים בינו ובין אשתו. „ואני עניתי: אם יש בעייה, או תגמור אותה קודם, ואחר-כך נדבר.“

„אני ניהלתי את המשאומתן עם פלאטרושרון, כי להוריי ולו לא היתה שום שפה משותפת. הורי מדברים רק ערבית של יהודי ארצות-המגרב, והוא אינו מדבר את השפה הזאת. חוץ מזה, מאז שהגענו לצרפת, ועוד זמן קצר קודם, באלג'יריה, אני שימשתי כראש המישפחה בחיותי הבכור.“

„אנחנו שיבעה אחים וארבע אחיות. אינני זוכר מתי פלאטרושרון התגרש

הגיס החל מתכר בתחילת החודש לפני השופטת הרסה בן-יעית, בתביעה שהגישה החברה הצרפתית קוספני פארז'ווין והפרסופטיון נגד פלאטרו-שרון. החברה תובעת מפלאטרו שטכום של 21 מיליון דולר בגלל מעשי-תרמית, שהוא ניצע נגדה לרבריה בצרפת, בשנים 1971-1973. מאחר שבאותן שנים עבר אסולין אצל ג'יסו והכיר חלק גדול מעסקיו, עלה על דוכן-העדים והעיד כעדי-תביעה עבור החברה הצרפתית נגד ג'יסו.“

העדי אסולין: „סמואל פלאטרושרון הוא ג'יסו, הוא

מזה שנה וחצי נקדעת אנט פלאטרושרון בין בעלה ובין אחיה. כל אחד משני הג'יסים טוען כי השני עלול לפגוע בו גופנית

אחד מהם, סלומון בנטיה, היה ידיר ותיק של מישפחת אסולין. במיקצועו היה נגר, ורמת-השכלתו היתה אפס. הוא לא היה מסוגל אף לקרוא מיכתב. אבל מאחר שבני מישפחת אסולין ביקשו מפלאטרושרון שימצא עבודה לבנטיה, הוא התקבל לעבודה במיסע'דת לה בל אפוק כעוור-טבח. באחד הימים מונה בנטיה על-ידי פלאטרו-שרון כמנהל באחת מחברותיו.

מאשתו, אבל הוא התחתן עם אחותי ב-1972.“

טבח כמנהל-חברה

ל מרות שז'אק התנגד, כדבריו, לקשריה של אחותו עם הגבר בעל האופי הבלתי-ברור, הסכים כעבור זמן קצר להתחיל לעבוד אצל פלאטרושרון. למרות שפלאטרו נשא את אנט לאשה רק ב-1972, מיד אחרי גירושו מאשתו הראשונה, התחיל אסולין לעבוד אצלו כבר ב-1968.

„ב-1967 הוא בא לרבר בקשר לאחותי, וב-1968, כמעט שנה אחרי-כך, הוא שוב בא לרבר. אמו ביקרה את אמי בבית... והוא ביקש ממני שבאובא לע'בור איתו. היססתי, כי כבר עברתי מזה 12 שנה באירגונים יהודיים, הסוכנות היהודית, קרן היסוד הפרוציות היהודיות, אבל ב-1968 הסכמתי. התחלתי לעבוד בחברת אינווסטי-

כדי לקבל כסף, ולכן הוא הזמין את המומחה, שיעשה רפרווקציות שלהן. „מאחר שמר ברוסיי לא היה די מיומן, הזמינו צייר איטלקי בשם אנריקו ביאקי, שהמשיך ביתר העבודה. „כאשר הייתי בסביון כביקור עם בנותי, הסביר לי ביאקי את העבודה העצומה שהוטלה עליו. מר פלאטרו-שרון הליל ושיבא את התוצאות. ולבסוף, בשנת 1985 נתן פלאטרו לבתי במתנה את כל הציור. אבל אחר כך הוא

ביקש אותו בחזרה לשבועיים, ואז ראיתי שוב את ביאקי בדיונוף-טונטר „חומר הנפץ“ שהבטיח אסולין הוא בוודאי סיפור הקשר שקשר לדבריו, פלאטרושרון עם נתבע אחר בתיק, ג'ק אנגלרד, כדי לרצוח את שותפם השלישי, טיבור האג'רו.

אסולין סיפר כי כאשר בא לבקר בישראל ב-1981, כדי לעזור לג'יסו במערכת-הבחירות לכנסת, התבקש ל-לכת אל האג'רו, שהתגורר אז בישראל, ולנסות לשכנע אותו שלא יעשה יותר מדי בעיות.

סיפר אסולין: „היתה בעייה שמר האג'רו ידע יותר מדי, ויכול היה להיות חמור ביותר לגבי פלאטרו או אנגלרד, אילו היו הדברים הללו מתגלים. הלכתי לביתו באווירה ידידותית, בלי לנסות לשכנע אותו או להשפיע עליו. ג'יסו, כשראה שאין פיתרון מיידי להרגעתו של האג'רו, דיבר יום אחד להפתעתי הרבה בטלפון עם אנגלרד, בעניין חיפוש ומציאת אמצעים שבהם ניתן יהיה לנטרל את האג'רו בצורה של תאונה או כל דרך אחרת.“

כאשר סיפר אסולין את הסיפור הזה, נשמע באולם קול גיחוך והוא אמר: „קודם-כל אני רוצה לומר שאין זה עניין לצחוק. אני הייתי נוכח אנשינו השיחה, ומכיוון שהייתי נוכח ומכיוון שהזוהרתי את האג'רו, אני חושב שהם זנחו את הרעיון.“

בחקירה הנגדית הבהיר אסולין כי תיכנון הרצח נעשה בשיחה בינלאר מית, כאשר פלאטרו מדבר מביתו בסביון עם אנגלרד, שהיה כאותו זמן בספרד. הוא מיהר להודיע את האג'רו. „הוא קיבל את זה באופן טיבעי, והוא אמר, אני אקוט את הצעדים הדרור-שים.“ נראה כי האג'רו לא נבהל במיוחד, מכיוון שלא פנה למישטרה ולא התלונן על הקשר לרצוח אותו.

למרות המריבה הקשה בין הג'יסים, עובר אסולין עד היום בדיונוף טונטר. פלאטרושרון הוא אחד משני הבעלים של הטונטר.

אסולין נשאל אם אינו חושש שבי עיקבות עדותו זו יפטר אותו מעבר יתנו, והוא השיב: „לפחד אני תמיד יכול, אבל אני מקווה שיש עוד אנשים הגונים, ושאיני אמשיך לעבוד בדיונוף טונטר. ואני רוצה להוסיף בעניין זה: לא שאני פוחד מבעיות בעבודה, אלא אני חושש מפעולה שתיונק נגדי או נגר בךמישפחה שלי באופן פיסיו.“



שותף טיבור האג'רו ואשתו איש שידע יותר מדי

בכך סגר אסולין את המעגל שבו פתח ג'יסו, כאשר הצהיר כי חתם על ההסכם לשלם 200 אלף דולר, מכיוון שחשש פן יפגע אסולין בו או בבניי-ביתו.

אפשר לתאר כיצד מרגישה אנט פלאטרושרון-אסולין, כאשר היא קוראת ושומעת את הדברים שאומרים שני האנשים, הקרובים לה כלי-כך, איש על רעהו.